

П. Имамъ ли право да мълчимъ и да не четемъ и тълкуваме Евангеліе-то на други-тъ, като мислимъ, но безъ да опытуваме, че негли не ще прииматъ добръ думы-тъ ни?

О. Нѣмамы право. Дѣлжни сме да имъ тълкуваме Евангеліе-то, защото прѣди да имъ го тълкуваме, не ся знае какъ ще го прииматъ, и може бы негли да го прииматъ добръ.

П. Понеже сме толкозь склонни да извиняваме себе си и да обвиняваме братія-та си, и понеже ни е толкозь мѣчно да показваме христіанскій-тъ духъ къмъ други-тъ, що трѣбва да правимъ?

О. Трѣбва да просимъ помощъ отъ Бога, защото той самъ може да искорени самолюбіе-то отъ сѣрдца-та ни и да насади въ тѣхъ братолюбіе-то.

П. Можемъ ли наистинѣ чрѣзь молитвы да приимамы помощъ отъ Бога?

О. Можемъ.

Просѣте и ще ви ся даде; търсѣте и ще намерите; хлопайте и ще ви ся отвори. Защото всякой който проси приима, и който търси намира, и който хлѣпа, ще му ся отвори. (Ст. 7, 8.)

“Свидѣтелство-то Господне е вѣрно” (Пс. 19; 7), и въ тѣзи стихове Исусъ, за да ны увѣри, повтаря не само единъжъ но много пѣти туй обѣщаніе, че всякой който проси приима.

П. Прииматъ ли всички-тъ онова, щото просятъ отъ Бога?

О. Нѣкои прииматъ; и колкото за онѣзи, които не прииматъ, причина-та не е че Богъ не иска да имъ дава, но защото тѣ злѣ просятъ. “Просите и не получвате, защото злѣ просите.” Іак. 4; 3.